

Fredagen den 12 juni.

Hantverkskooperativet Skånekraft

Även om modeboutiquerna breder ut sig i Lunds stadskärna, så har de ännu inte helt tagit över. Det finns plats för andra verksamheter också. På S:t Gråbrödersgatan, i tygaffären Lingos gamla lokaler, har just Skånekraft öppnat utställningslokal och försäljning.

Skånekraft är ett konsthantverkskooperativ, med ett 25-tal medlemmar, keramikere och textilare, som gått ihop om gemensam försäljningslokal. I kooperativets målsättning säger man bl. a.: *Vi har gått samman för att lättare nå ut med våra produkter till allmänheten till rimliga priser... Vi vill också motverka den kommersialisering som sker med hantverket. Genom att gå samman i grupp vill vi också bryta isoleringen inom vår yrkesgrupp, utbyta ideer och ta upp gemensamma problem...*

När VB tittar in står Nea Carlsson vid kassaapparaten. Hon växtfärgar, stickar, gör batik...

—Varje medlem i Skånekraft står i butiken två veckor om året, berättar hon. Så vi har inga anställda eller andra mellan-

händer. Det gör att vi kan hålla priserna rätt låga för att vara konsthantverk. Ekonomiskt fungerar det så att om man säljer en sak här, så går 25% av priset till kooperativet för butikshyran och 75% direkt till den som gjort saken.

—Förut höll vi till långt nere på S:t Södergatan. Det är ju en ekonomisk satsning att ta den här lokalen, men det verkar som om det kommer att gå bra.

Det tycks så. Under den stund VB är i lokalen kommer det in åtskilliga lunchlediga Lundabor, som går omkring och kikar på keramikfår och vackra tekannor, beundrar växtfärger och frågar om storlekar på batiktröjor...

Efterskrift

—Varför skriver man såna här reklamartiklar i VB?

—Varför inte? Vi gör ju textreklam för mycket annat: VPK, Årsboken, Bokkafet, Seger... Och den här sortens småföretagsamhet är det väl inget fel på?

—Nejvars. Och sakernd dom sätter är ju fina...

—Visst. Skönhet och socialism hör väl ihop?

—Gör det?

Fredsmarschen 1981

Du som är intresserad av att gå med i Fredsmarschen och vill veta var du kan ansluta dig, kan ha nytta av denna plan.

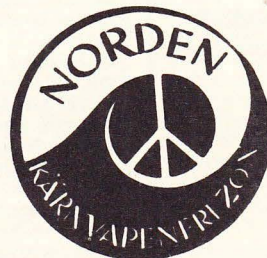
Vad gäller praktiska arrangemang ex köp av mat, övernattningsmöjligheter, bagagetransport, verkar länder som Danmark, Holland och Belgien vara välorganiserade.

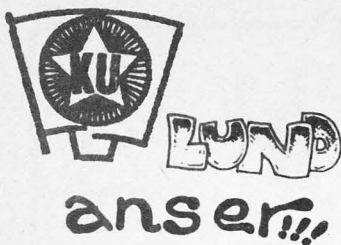
I Norge uppmanar man folk som tänker följa marschen att själva ha tält och mat med sig. Och det verkar klokt!

Juni	22.	København-Roskilde	35 km.
	23.	Roskilde-Ringsted	32 km.
	24.	Ringsted-Sorø	31 km.
	25.	Sorø -Korsør	18 km.
	26.	Lohals-Spødsberg	30 km.
	27.	Spødsberg-Bagenkop	25 km.
	28.	Kiel	
	29.	Kiel-Nortorf	28 km.
	30.	Nortorf-Itzehoe	37 km.
	Juli	1.	Itzehoe-Wischhafen
2.		Wischhafen-Armsdorf	34 km.
3.		Armsdorf-Küstedt	29 km.
4.		Küstedt-Vegesack/Bremen	32 km.
5.		Bremen	
6.		Vegesack/B.-Wildeshausen	35 km.
7.		Wildeshausen-Lohne	34 km.
8.		Lohne-Bramsche	35 km.
9.		Bramsche-Techlenbürg	33 km.
10.		Techlenbürg-Altenberge	36 km.
	11.	Altenberge-Coesfeld	29 km.
	12.	Coesfeld	
	13.	Coesfeld-Borken	28 km.
	14.	Borken-Wesel	32 km.
	15.	Wesel-Kevelaer	32 km.
	16.	Kevelaer-Venray	25 km.
	17.	Venray-Eindhoven/Heeze	33 km.
	18.	Eindhoven/Heeze-Lommel	30 km.
	19.	Lommel-Geel	25 km.
	20.	Geel-Aarschot	25 km.
	21.	Aarschot-Brüssel NE	30 km.
	22.	Brüssel NE-Brüssel	10 km.
	23.	Brüssel	
	24.	Brüssel	
	25.	Brüssel-Tubize	25 km.
	26.	Tubize-Mons	33 km.
	27.	Mons-Bavay	23 km.
	28.	Bavay-Landrecies	26 km.
	29.	Landrecies-Guise	26 km.
	30.	Guise-Vendeuil	30 km.
Aug.	31.	Vendeuil-Noyon	33 km.
	1.	Noyon	
	2.	Noyon-Compiègne	23 km.
	3.	Compiègne-Senlis	32 km.
	4.	Senlis-Paris Nord	28 km.
	5.	Paris Nord-Paris	17 km.
	6.	Paris	
	7.	Paris	
	8.	Paris	
	9.	Paris	

Interiör från Skånekrafts utställningslokal och affär

En tidig novemberdag 1891 samlades 8 slitna arbetare på Skomakaregatan i Lund för att diskutera sin situation.

Jaha, vad har detta med vår tid att göra? Jo, dessa arbetare bildade denna vinterdag Södra distriktets grovarbetarförbund som senare kom att kallas Svenska fabriksarbetarförbundet. Detta förbund har nyligen haft kongress och därför är 90-årsjubileet aktuellt.

Ärligt talat kamrater, hur många visste detta? Att det förbund som hade flest delegater på LOs konstituerande kongress, bildades i vår egen stad. Inte många väl?

Att vi inte känner till denna händelse som är av avgörande betydelse för den demokratiska utvecklingen i vårt land är inte en tillfällighet. Det är inte något någon glömt att berätta. Det är bara ännu ett bevis på hur den borgerliga skolundervisningen fungerar

Hur ska vi idag kunna förstå vikten av den Svenska arbetarrörelsen när det enda som nämns om den i skolan är de tidningsurklipp på stencil som delas ut när någon s k »facklig pamp» har gjort bort sig

Medvetandet om vår egen historia har tagits ifrån oss. Och så länge lärarkåren står med bägge fötterna djupt i den borgerliga sörjan måste fackföreningsrörelsen gör allt för att få in en fot på skolorna. Låt ombudsmännen, eller ännu hellre de fackligt aktiva på verkstadsgolvet komma in i klassrummen och berätta om rörelsens historia och nuvarande situation.

Då kanske vi i skolbanken får läsa dessa rader, skrivna av K J Gabrielsson, ordförande i Stockholms allmänna grovarbetareförening 1890 - 94, i stället för Esaias Tegner:

Skulle jag glömma jag
Och skulle jag svika min fana röd
Och glömma min svurna ed
Och glömma all hunger, möda
och nöd,
Som härjar de armas led,
Och skulle jag tänka: det går ändå
Om jag stannar hemma jag.
Oh, måtte mitt hjärta förtorka då,
En sådan förskräcklig dag!

När kommer vi att lär oss Internationalen på lektionstid?

Källor: Fabriksarbetaren nr 8/81 och 9/81 samt 12 års skolgång.

**kommunistisk
kommunalpolitik**

Kompol har möte måndag den 15 juni kl 19.30 på Svararestugan, Lilla Tvärgatan.

Marxismens grodperspektiv, del 3

D. Poänglös kritik

När det slutligen gäller strategin upplever jag TBs invändningar som helt poänglösa därför att han helt enkelt missuppfattat innebörden av min kritik. Denna utprepar inte eurokommunismens kritik av extremvänsterns huvudlösa föreställningar om att makten går att erövra "med en gång". Inte heller är min distinktion av de två typer av krig detsamma som Gramscis berömda åtskillnad mellan "manöverkriget" och "ställningskriget". Jag diskuterar frågan om *målen* medan Gramsci begränsade sin diskussion till *medlen*. Hos honom är målet alltför att "krossa" motparten fast i den femtonde rondan i stället för den första.

Den strategikritik som min avhandling innehåller riktas framförallt mot den eurokommunistiska strategin, något som till sist också går upp för TB när han i slutet av sin artikel plötsligt korrekt refererar vad som står i min bok (bortsett från det där om att jag skulle förorda en revolution "uppifrån" som är ett påstående som faller på sin egen orimlighet). TB borde ha sparat på sin energi för att bjuda mig motstånd på *den* område i stället. Ty det är uppenbart att här har han uttömt sin argumenteringsförmåga och måste ta till förkastelseord i stil med "detta är praktiskt taget detsamma som Mondoperario och vissa socialister säger". Och det hade varit intressant att se om TB kan visa att jag har fel när jag påstår att alla revolutioner som har lyckats har gjort det därför att revolutionärerna inledningsvis *inte hade krossandet av motparten* på programmet och att denna *avgörande* omständighet helt undgått de trojanska strategierna. Och, vidare, om inte detta faktum utdömer hela den samlade trojanska strategiska visdomen. Men TB drar sig för att ta upp allt detta och jag förstår honom: det är lätt att räkna ut vilka deprimerande konsekvenser denna insikt medför

för kommunistpartierna. Vad jag har försökt påvisa är nämligen att de etablerade samhällskrafterna aldrig kan gå med på att förlora ett enda betydelsefullt *slag* så länge de fruktar att det kan innebära att de härigenom förlorar *kriget*. I Italien har PCI, vad jag vet, fortfarande inte lyckats övertyga kristdemokraterna om att den "historiska kompromiss" man vill åstadkomma är ett *slutmål* och inte ett etappmål på vägen mot PCI:s totala dominans. Och det är förstället (i politiken måste man alltid sätta sig i motståndarens ställe!) därför att det är oförenligt med den marxistiska läran om klasskampens antagonistiska karaktär och det kommunistiska samhällets möjlighet och nödvändighet att betrakta revolutionens innebörd som en "histo-

tionens innebörd som en "historisk kompromiss". Sådana *praktiska* konsekvenser får det envisa och sentimentala fasthållandet vid den sanna läran! Ack ja.

Till sist. TBs slutkläm är symptomatisk för den krossarmentalitet som är logiskt förbunden vid den marxistiska politiska filosofin och som är källan till alla vänsterns nederlag och totalitära excesser. Efter att ha slagit fast att en "återgång" till Kartago inte är nödvändig och att vi redan har kommit fram till Italiens ljuvliga stränder utbrister

han: "Därifrån måste vi fortsätta för att med en utvecklad strategi och nya centurier säga med romarna, om än polemiskt: "Carthago delenda est" - Kartago är förgjort.

Men det är just mot dylika metafysiska föreställningar (som mina rasande kritiker försökt likna med väderkvarnar), som min bok vänder sig. Att vilja krossa motparten för att förverkliga himmelriket här på jorden har alltid varit dåraktigt och slutat tragiskt. Francisco de Goya framhöll det magistralt när han på den sovande intellektuelles bord skrev att "el sueno de la razón crea monstruos" - förnuftets drömmar skapar monster. Den fåfänga jakten på det perfekta samhället slutar obönhörligen antingen i verklighetsfrämmande sektillvaro, i blodiga nederlag eller i vanhedrande totalitärt styre. Därför är det A och O i politiken att arbeta med »mindre utopiska utopier» med utrymme även för företeelser och människor som man ogillar. Dels möjliggör detta att man kan gå med på att göra *eftergifter* (vilket är enda sättet att reducera motpartens motstånd till den nivå det går att bemästra till ett rimligt pris) och dels skapar detta förutsättningarna för en tolerant och genuint demokratiskt politiskt tillvaro. För en Stad med en högutvecklad politisk kultur där människorna inte behöver känna fruktan och misstro för varandra. Och detta är fundamentalt även om det torde vara svårt för svenskar utan erfarenhet av hårt polariserade politiska situationer att förstå.

Ty fruktan och misstron är de gifter som polariserar konflikter på det irrationella och oberäkneliga sätt som förvandlar vanliga, hyggliga människor till barbarer.

Pau Puig i Scotoni

Avslag på hela klabbet

Daniel Kallos, vpk:s ledamot i fastighetsnämnden, har lämnat in en reservation avseende det ekonomiska lättsinnet i fastighetsnämnden när man beslöt om ärendet »Grand Hotell» vid sitt sammanträde 1981-06-01. Av utrymmes-skal hoppar vi över en inledande dikt:

Det skulle kosta fjorton miljoner först sedan man prutat och prutat. Sedan lade man på 700.000 som man beviljat på ett annat konto. Sedan höjdes momsen och så la man till 175.000. Så hade man då kommit fram till att kommunen borde investera 14 miljoner 875 tusen på att »ge» Lund Grand hotell tillbaka. Inte så vackert och inte så fint som arendatorerna in spe hade tänkt sig förstås. Men näst intill.

Men skam den som ger sig tänkte bröderna Paulsson och skickade in en lista på 27 tilläggsändringar som sammanlagt skulle kos-

ta sisådär 1 miljon 300 tusen till. Blomsterlådor för 5 tusen, markiser för 200 tusen och namnet målat i guld på fasaden och uppläst på natten för 10 tusen. Ett nyckelskåp hade de ivriga planerarna glömt och det kostar 5 tusen till. Självklart bör kommunen tvätta alla kristallkronorna och det kostar minst 5 tusen till.

De ansvariga företrädarna för olika politiska partier från SAP till Moderater skrövade på sig. Det var väl litet mycket. Vi har väl inte råd med allt. Så friläggningen av det gamla teglet i vinkällaren för 5 tusen till får vänta och skylten likaså. Men en inledning av ytterligare rum, solavskärmning på verandan, väggtag för kylskåp på rummen (20 tusen bara). Ett rumsnyckelfack till receptionen, 30 tusen till grilen och lite renovering av möbler det bör väl Lund orka med på toppen för att »få» Grand hotell tillbaka. Allt det där kostar ju bara 195 tusen till. Eller lite mer

än all facklig och politisk information i grundskola och gymnasieskola. Som skars i Skolestyrelsens budget.

Och visst lönar det sig. Tänk så omsättningsförhöjande åtgärderna är. Så raskt in till kommunstyrelsen med en begäran om mera pengar. Nu kostar Grand redan mer än 15 miljoner tror vi. Var skall det sluta? Är det i nästa budget vi ska få se hur man vill rusta upp än mera? Det vill säga i den sista borgerliga budgeten i Lund före valet 1982. Då kanske man rustar upp skolmålningarna också?

Nå, nu är det redan övernog med Grand Hotell, denna lilla stjärnsmäll för Lunds skattebetalare som väl får banta . . . ig smalare för att få plats med den nota som de skall acceptera utan att knota.

VPK vill ej på allt detta vara med, nu vet ni än en gång vårt besked.

Vi yrkar avslag på hela klabbet. Och reserverar oss mot det som i denna fråga beslutats av fyra partier som väl kommer att bli bjudna på rum och mat vid invigningen.

Lättare för en kamel . . .

Kan Nåsögat undkomma tidningsdöden? Statens kulturråd har nyligen avslagit en ansökan om tidskriftsstöd. Motiveringen är ny: i år ska i första hand skopolitiska och vetenskapliga tidningar favoriseras. Det har den borgerliga regeringen meddelat i en tilläggsproposition i vår. Således är det inte bara portohöjningen som hotar nystartade politiska tidningsprojekt.

Nåsögat ges ut av Kristna för socialism i Sverige. Det är en partipolitiskt och samfundsmässigt oberoende frontorganisation som startade i mitten av 70-talet och idag räknar knappt 200 medlemmar i fem olika lokalgrupper. Denna internationella rörelse har sin upprinnelse i Latinamerika, där den grundades av katolska präster som, under allt hårdare kritik från kyrkoledningens sida, inlett ett socialt förändringsarbete tillsammans med storstädernas sluminvånare.

I april 1971 organiserade sig 80 chilenska präster för att främja den socialistiska process som inleddes i Chile under Allendes ledning. Ett år senare hölls ett större möte i Santiago, med deltagare från flera latinamerikanska länder, då CFS formellt bildades. I ett flertal dokument riktas skarp kritik mot den etablerade kyrkans stöd till de latinamerikanska förtryckarregimernas politik. Man bankruttförklarar också den "tredje vägens politik" som de kristdemokratiska partierna säger sig stå för. Där finns endast två alternativ: fascism och socialism.

Befrielseologi

Uppgiften för CFS blev nu inte att utarbeta en relevant politisk analys för vägen till socialism. Däremot att skapa en teologi för att inte också berättelserna om Israels historia och Jesu liv och död ska kunna användas av förtryckarna för att hindra den nödvändiga befrielseprocessen. Befrielseologin behöver heller inte motivera varför det utarmade folket behöver upprättelse, därtill är det påtagliga förtrycket tillräckligt.

Detta arbete har fått en påtaglig politisk betydelse. I Nicaragua lyckades kristna och icke-kristna marxister tillsammans besegra förtrycket och bilda en socialistisk regering. I långt fler än 100 000 latinamerikanska basförsamlingar samlas man idag regelbundet för bön och bibelstudium. Dessa basgrupper fungerar också som alfabetiseringsceller och politiska skolningsgrupper.

CFS sprids snabbt efter bildandet till nordamerika och västeuropa. Idag finns mellan 20 och 30 000 medlemmar i Italien. Även i Spanien och Frankrike är rörelsen stor. Santiago Carillo, det spanska kommunistpartiets ledare, berättar:

"Hos många kristna som närmast sig marxismen har tron väckts till nytt liv. Vi brukar säga att med kristna medlemmar i partiet har detta fått en ny dimension. Kanske skulle man kunna tillägga att det samma skett med våra kristna partimedlemmars tro. De uppgifter som gäller den materiella

situationen, samhällsomvandlingen, de element av frälsning, broderskap och jämlikhet som ingår i vår målsättning, återskänker kristna partimedlemmar de evangeliska värdena, de första kristnas moraliska renhet och självuppsäkrande hängivenhet. Och vi hyser djup respekt för denna känsla. För dem vilka besjålas av den utplånade den alienerande karaktär som marxismens lärofäder tillskrev religionen och den blir istället en inspiration i kampen för människans befrielse."

KFS i Sverige

I Sverige bildades KFS 1974 efter en konferens om kristendom och marxism som arrangerats av Kristna studentrörelsen. Många unga kristna hade radikaliserats genom det internationella solidaritetsarbetet för Vietnam och Chile. Därigenom mötte man ett starkt motstånd i sina borgerligt dominerade församlingsmiljöer. I de kommunistpartier, där många så småningom valde att fortsätta att bedriva sitt politiska arbete, stämplades (stämplas) man ofta som "opålitliga kamrater". Var hade (har) egentligen dessa kristna sin starkaste lojalitet – i kyrkan

Idag spelar själva identitetsfrågan inte längre en lika stor roll inom KFS. Det finns numera många aktiva kristna socialister. Och det finns nyupptäckt historisk erfarenhet att lära av: kristen socialism är inget 70-talsfenomen!

Radikala rötter

Den äldre frikyrkorörelse som bröt fram i mitten av 1800-talet, var en upprorsrörelse mot både reaktionära präster och världsliga herrar. Frikyrkliga arbetare hämtade ofta stöd vid strejkmöten i Bergspredikan och de gammaltestamentliga profetexterna. Per Götrek skriver på ett av försättsbladen i den första översättningen av Kommunistiska manifestet: "Folkets röst är Guds röst".

Denna del av frikyrkorörelsen kom också att bli en föregångare i fråga om demokrati. I den första baptistförsamling som 1948 bildades i Landa, Halland, där hade varje medlem en röst. Några år tidigare hade typografer organiserat landets första fackförening, men där fick inga kvinnor vara med. Inte heller i den fackförening som pappersbruksarbetare organiserade 1902.

Frikyrkorörelsen drog till sig torpare, backstugusittare, pigor, drängar, bönder en del grevar och baroner. Ur gruppen av bönder växte snart fram ett småföretagarskikt som anställde och berikade sig på andra fattiga församlingsmedlemmar. Dessa försåg ofta församlingarna med virke och

Under 20- och 30-talen fördjupades motsättningarna mellan frikyrklighet och arbetarrörelse. Arbetarrörelsen gjorde i sina angrepp ingen skillnad på de kristnas trosgrund och politiska ståndpunkter. Kristendomen stämplades som anti-socialistisk och kristna som klassfiender. Härigenom stöttes många kristna arbetare bort. Därtill bidrog också att många präster och pastorer motiverade sina reaktionära politiska ståndpunkter utifrån kristna tros-satser. Många kristna socialister ställdes av sina ledare inför ett ultimatum: antingen måste du lämna arbetarrörelsen ("Satans bländverk") eller gå ur församlingen. Trots detta har många kristna i hemlighet röstat på SAP och VPK – även pingstpastorer. En av Nåsögats uppgifter har blivit att lyfta fram dessa anonyma människors erfarenheter och stärka deras självförtroende. Rudolf Bahro: "Det var inte för de förödmjukade och förtryckta som Kristus predikade fattigdom, inte för de förödmjukade och förtryckta som han predikade ödmjukhet, inte heller var det för de obemärkta och ringaktade som han predikade återhälsamhet med njutning och glädjeämnen."

Men uppgiften gäller också den organiserade vänstern. Rudolf Bahro igen:

"Vi socialister behöver de kristna. På grund av vår tidigare uppgift som bestod i att representera de sämst ställda, har vi nu svårt att överge den materiella välståndsökningen till förmån för andra subjektiva värden. Vi måste öppna våra öron för det budskap som lär oss att inte samla skatter på jorden. (— —) I vår egen civilisation var Kristus utan tvivel vårt slutgiltigas mäls förste lärare, den förste vägvisaren till den allmänna frigörelsen av mänskligheten."

Forum för socialism
och kristendom

Nåsögat

eller partiet? Den kanske främsta orsaken till att KFS bildades här i Sverige var därför behovet att bearbeta identiteten som kristen socialist.

Personligen menar jag att kristna socialister bör vara *kritiskt solidariska* mot både kyrkan och partiet. Kyrkans ofrukbara fundamentalism (bokstavstro) har sin direkta motsvarighet i vänsterns stelbenta ortodoxi. Men vår historiska uppgift kräver mer av öppenhet och fri prövning, mindre av den religiösa och politiska försvurenhet som sekterismen representerar.

kapital till att uppföra kapell. Därigenom skaffade de sig makt och status i gruppen. Ur detta skikt rekryterades representanter för konservativa och liberala politiska grupperingar.

Förbud att strejka

Att man skyddade kapitalisterna inom frikyrkorörelsen blev en stötsten för den framväxande arbetarrörelsen. Klassmedvetandet hos "nådens barn" försvagades också härigenom. De kristna fackföreningarna som bildades stadgade att kristna arbetare inte fick strejka.

Sommarmöte i Höör

Den 5–9 augusti arrangerar KFS ett öppet sommarmöte på Backagården i Höör. Där ges bl a föredrag av Gustaf Wingren om "Skapelsetro och kristusbekännelse – Världen och kyrkan". Stefan de Vylder kommer att tala om 70-talskrisen och vänsterstrategi inför 80-talet. Wava Sjödin om "Strategi för en behovsriktad och meningsfull produktion". För utförligare information: kontakta studentprästen Ingmar Thalín (tel 13 65 15) eller Frank Stoor (tel. 13 12 68).

Nytt nr av Nåsögat

I Nåsögat kan du läsa mer om materialistisk bibelläsning, alternativ-kyrkohistoria, kristna socialisters erfarenheter och arbete etc. Tidningen kommer i dagarna ut med ett temanummer om apokalyptik. Det finns att köpa på Bokcaféet. Att prenumerera kostar 40 kr per år. Postgiro: 86 73 42–8.

(Ditt stöd behövs om inte svaret på ingressens fråga ska bli nej!
Rune Romhed

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Ijugarbänken

Vad gör ni av sommaren, kamrater? frågar vi kommunal- och oppositionsråden

Lennart Ryde (m)

Jag ska ta mig över till England för att närmare studera högerregeringens arbetslöshetsprogram.

Sverker Oredsson (fp)

Jag tänker fara ut på landet och meditera över Werners tanke att vi småpartier måste hålla ihop.

Nils Arne Andersson (c)

Ska inom den blivande Romele-kommunens hank och stör ta mig en funderare på Professor Ståhls snilleblixt att avgiftbelägga kaffe och bullar på fullmäktiges sammankomster.

Birger Rehn (s)

Jag kommer nog ta mig samman och gå med i Föreningen Gamla Lund och delta i dess rundvandringar till rivna arbetarbostadsområden.

Ingegärd Göransson (s)

Maken och jag ska följa »Krubban» på träningsläger. Synd bara att fotboll, till skillnad från skytte, ska vara så handikappvänligt.

VPK för mötesstörning ?

VPK-Lunds styrelse skrev i förra numret av VB en ledare som innebar ett försvar av Elevförbundets aktion under fullmäktigemötet i maj, då man protesterade mot att den borgerliga majoriteten ville införa en avgift på 100 kr i terminen för skolmaten på gymnasienivån. Att vpk på detta vis anstränger sig för att försvara riktiga politiska krav är i och för sig sympatiskt, men det blir lite tvivelaktigt när man dessutom, tycks det, principiellt tar ställning för s k mötesstörning och t o m uppmantrar till vidare-aktioner av liknande slag.

Thomas Schlyter, som av någon anledning utfrågades av Sydsvenskan, gör ett tappert försök att slingra sig och lyckas få det till att det bara är ordföranden som är ansvarig för mötesordningen. Nej, det håller inte! Mötesordningen är en viktig del av de demokratiska fri- och rättigheterna och ska försvaras av vpk! Oredsson såg ju också snabbt blottan och högg till...

Men i övrigt bör gälla vad Tomas av Aquino en gång skrev, nämligen att lag utan nåd är brutalitet. Vi kan vara för en princip och ändå försvara ett undantag.

Finn

Svar till Finn

Diskussionen med anledning av vår sista ledare har letts in på ett stickspår av borgerliga skribenter. Vi vill inte fortsätta längs detta stickspår utan återvända till sakfrågan.

Huvudsyftet och andemeningen med vpk-Lunds ledare var att berömma en utomparlamentarisk aktion och uppmana till flera sådana. Vi påstår inte att Elevförbundets sätt att protestera är det enda sättet, men det är bättre än att inte protestera mot svängremspolitiken. Politikerna är inte fridlysta mellan valen, utan de ska ha påstötningar från kommunens invånare när de bedriver svängremspolitik.

Vpk har en kommunalpolitisk sida där vi den representativa demokratis väg påverkar politiken i kommunen, men vi förespråkar även direktare former för kommuninvånarnas inflytande över politiken. Det är detta direkta inflytande som är huvudsaken för oss, inte formerna. Kommunledningens kallsinnighet inför tusentals namn på protestlistor mot EPAs P-hus är en förklaring, om än ingen ursäkt, för att utomparlamentariska aktionsgrupper måste tillgripa spektakulära åtgärder för att få ut sitt budskap.

Vi vill inte gå i debatt om mötesfriden och dylikt utan det vi vill är: kamp mot svängremspolitiken såväl inom som utom parlamentet.

VPK Lunds styrelse

Vad händer dem som inte kommer in på gymnasiet

För ungefär ett år sedan beslöt borgarna i riksdagen att kommunerna skulle ha ansvar för att alla ungdomar under 18 år är sysselsatta med studier eller arbete. För de ungdomar som inte får eller vill ha någon plats i gymnasieskolan skall det finnas s k introduktionsprogram och yrkesintroduktion inom gymnasieskolans ram. Yrkesintroduktionen, som innebär introduktion i ett yrke på en arbetsplats utanför skolan, ska leda till fortsatt anställning för eleverna.

Förra året var det många ungdomar som inte kom in i gymnasieskolan i Lund. Introduktionsprogrammen kom igång sent. Det var svårt att få företagen att ställa upp med yrkesintroduktion. Kommunen anställde inte ny personal för det nya uppföljningsansvaret och den nya verksamheten.

Med anledning av ovanstående ställer Birgitta Edgerton och Kajsa Theander från VPK följande frågor till skolstyrelsens ordförande:

Hur har verksamheten med introduktionsprogram och yrkesintroduktion fungerat det här året? Hur är läget nu för de ungdomar som inte kom in i gymnasieskolan höstterminen 1980? Hur många ungdomar beräknas bli utan plats i gymnasieskolan? vilken information har de fått om vad som väntar dem till hösten?

Sommardikter

Ur När vi en morgon . . .

En dag precis som denna
kom inte sommaren
den kom inte alls
Där stod vi
handfallna tafatta vilnsna
utan sommar utan
Vi avbeställde semesterresan
vi beställde tillbaka tidningen
vi sålde sommarhuset
vi hängde bort badkläderna
vi slängde sommarlektyren
och alla sommarbrudar

alla sommarkatter
alla lätta sommarmåltider
alla ljusa sommarblomster
och alla sommarvindar
de ljummaste
Så fick vi då
springa rakt in i hösten
Och sank är marken
hjordronmyren lockar
björkhagen till ingen nytta
Till skogs till skogs
på gårdgården
rev vi sönder byxorna
knäna slogs blodiga
inga blåbär fanns

*

Det var det året jag gick ut
skolan, sökte och fick jobb
som ritare och allt i allo
rätt så trist egentligen
utan ansvar och inflytande
arbetade för att få fritid
och semester

Allende byggde upp Chile
jag tog mig dit
sökte och fick jobb
skulle planera och bygga
för ett litet båtvarv
Som vi arbetade och slet!
Arbetet gick in i fritiden
fritiden blev arbete
med ansvar och inflytande
Den sommaren behövde jag
ingen semester

Karin Lentz

ANNONSER

Vem vill dela lägenhet med mig i sommar eller för längre tid. Jag bor på Prenneg 5. Är förskollärare, vänster och miljövän. Intressen: Musik, natur, böcker, resor och människor. Ring Kriss 12 50 83.

Kattälskare sökes att passa Pussy 25/6 - 20/7
Ring David eller Birgitta tel 12 70 86

Veckans redaktionsutskott: Eva Almqvist, Finn Hagberg och Kristina Lanthén.
Kontaktredaktör för nästa nr: Lars Borgström tel 13 19 75.